
‘dat ik hem op dit moment geene beloften doen kon’.⁶

Over de vergeving van beurzen werd als vanouds beslist op de jaarvergadering. Het bestuur ging er daarbij vanuit dat degene voor wie de beurs werd aangevraagd in zijn eerste studiejaar blijk diende te hebben gegeven van de juiste academische attitude. Het propedeutisch examen moest gehaald zijn, op een manier die vertrouwen inboezemde voor het vervolg. Beurzen die ook dat eerste jaar besloegen werden dus niet vergeven.⁷

Over het besprokene tijdens de vergaderingen in dit tijdvak werd slechts het hoogst noodzakelijke vastgelegd. De notulen van 29 mei 1907 besloten wel met een persoonlijke noot:

De middag werd hoogst aangenaam doorgebracht met een bezoek aan het academiegebouw en den Hortus Academicus, waarna H.H. Bestuurderen met den secretaris zich aan den gebruikelijken maaltijd vereenigen.⁸

Het jaar daarop werd de Lakenhal bezocht. Het aantal beurzen werd in 1912 terug gebracht van negen tot acht. Tevens werd besloten dat de alumni, de in die tijd gebruikelijke naam voor de begunstigten, niet meer in de vergadering zouden verschijnen, ‘wat uit de tijd wordt geacht’.⁹ Enkele namen uit deze jaren: J.A.R. Terlet, Tj. van der Ley, J.C. Wissing, G.W. Oberman en R. Riphaagen.

De kerkhistoricus Albert Eekhof publiceerde in 1917 een artikel over een eerdere alumnus van het fonds Hallet. Jacobus Elisa Johannes Capitein (1717-1747), een voormalige slaaf, was de eerste zwarte predikant in Nederland geworden. Hij had gestudeerd in Leiden, als bursaal van het fonds Hallet.¹⁰ Alumni in 1919 waren: J.H. Bakhuizen van den Brink, F.H. Bruins, J. Eikema, J. Vink, J.H. Wessel, C.J. Beuker, J. van Rus en G.J. Romijn. Van Rus had zijn studie tijdens de oorlogsjaren vrijwillig onderbroken door dienst te nemen in het leger, als eerste luitenant. In 1928 bestond de lijst ‘bursalen’ (een term die door Knappert weer werd ingevoerd) uit: G.P. van Itterzon, N.G. Cupido, J.W. Samberg, D. Rook, R.J.D. Beerekamp, L.R. van den Broek, W.J. Klumper, E.A.A. de Vreede. Veel minder dan vroeger het geval geweest was hield het bestuur van het fonds bij wat hun omstandigheden waren, enkel de belangrijkste gegevens over hun studievoortgang werden genotuleerd. Een novum in 1925 was dat er voor het eerst drie gratificaties toegekend werden aan vrouwelijke studenten (C.E. te Lintum, A.J. Plooi en G. van Ittersson). Te Lintum zou in 1927 *cum laude* haar kandidaats afleggen.

In 1928 werd besloten dat nieuwe bursalen aan het eind van de vergadering kennis zouden komen maken. Zonder terug te wil-

⁶ J.A.F. van der Meer van Kuffeler aan ‘amice’, Moordrecht 22 april 1905, in: AFH.

⁷ J.A.F. van der Meer van Kuffeler aan de weduwe D. Pap-van de Pol, Moordrecht 26 juli 1904, in: AFH.

⁸ Notulen Leiden, 29 mei 1907, in: AFH.

⁹ Idem, 18 mei 1912.

¹⁰ Albert Eekhof, ‘De neger-predikant Jacobus Elisa Johannes Capitein. Bijdrage tot de kennis van onze koloniale kerkgeschiedenis’, in: *Nederlands Archief Kerkgeschiedenis* (nieuwe serie) xiii 1917, 138-174 en 209-276.